

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ — ПРІОРИТЕТНА ОРІЄНТАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

© Сорокіна А.В., Ткачук І.І., 2015

Проблема прав і свобод людини та громадянина завжди займала головне місце в науці. Її дослідженню та теоретичному обґрунтуванню присвячені численні праці вчених-науковців. Разом з тим багатогранність та вагомість цієї проблематики виокремлюють нові сторони її дослідження, які потребують розгляду та вивчення.

Найвища соціальна цінність у правовій державі є людина, її права становлять, саме на їхнє забезпечення й реалізацію у суспільному житті має бути спрямована уся державна діяльність і насамперед діяльність у сфері державного управління. Адже конституційний лад України ґрунтується на визнанні людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканості та безпеки найвищою соціальною цінністю, пріоритету її прав і свобод.

Стаття 3 Конституції України проголошує, що «права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність». Мається на увазі, всі ланки державного механізму слугують першочерговій меті — забезпеченню прав і свобод людини. За будь-якої ситуації чи при вирішенні того або іншого питання перевага має надаватися правам і свободам людини. [2]

На нашу думку, для того, щоб управлінські ланки активно діяли, а громадяни могли впливати на забезпечення їх прав і законних інтересів, необхідно реалізувати цілий ряд умов як з боку органів державного управління, так і з боку самих громадян. Але ці умови не можуть розглядатися виключно у прагматично-практичному плані, тому що розглядувана проблема має дуже важливий для її розуміння методологічний аспект.

Саме у методологічному плані великого значення набувають підходи до вирішення більш загальних проблем:

1. про особистість як ціннісний орієнтир в організації та діяльності апарату державного управління
2. про співвідношення прав і обов'язків громадян з компетенцією органів державного управління
3. про критерій особистості у визначенні ефективності управлінської діяльності тощо.[1]

Для поліпшення захисту прав і свобод людини у сфері діяльності управлінських структур окремо стоїть питання визначеності критеріїв, за якими особистість пов'язує свою уяву щодо ефективності управлінської діяльності у тому чи іншому випадку. Звичайно, ці критерії у різних людей не можуть бути однаковими. Велике значення у такому визначенні відіграватимуть інтереси кожної людини, неоднакові навіть стосовно типових життєвих ситуацій.

Саме тому ми маємо змогу визначити ті основні ознаки, які, визначають ефективність управлінської діяльності. До них ми можемо віднести: задоволення законних інтересів, з якими людина пов'язує здійснення належних управлінських дій; реалізацію норми права стосовно кожної конкретної людини; швидкість з якою право людини було захищено або практично реалізовано; визначення та задоволення в ході реалізації інших потреб й інтересів, про які вона, починаючи справу, не мала достатньої уяви; зменшення коштів і організаційних зусиль для захисту та забезпечення потреб й інтересів громадянина тощо. [3]

Не має сумнівів, що ефективно забезпечення прав, інтересів громадян може бути належним лише тоді, коли структура, умови праці, ставлення до людини в апараті державного управління будуть оптимальними у плані швидкого реагування на будь-які негативні моменти.

Серед загальних засад, які обов'язково мають бути реалізовані у процесі забезпечення прав, свобод і законних інтересів громадян, на першому місці стоїть принцип соціальної справедливості.

Соціальна справедливість – це такий соціально-духовний феномен, який не можна повністю запрограмувати у системі діючих правових норм. Тому кожен службовець мусить добре собі усвідомити

основні вимоги принципу соціальної справедливості у своїй управлінській діяльності і послідовно керуватися ним.

1. Авер'янов В.Б. Державне Управління в Україні: навч. посіб. / В.Б.Авер'янов; 1-е вид. – К., 1999

2. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини — головний обов'язок держави [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eworks.com.ua/work/7137_Ytverdjennya_ta_zabezpechennya_prav_i_svobod_lyudini_golovnij_obovyazok_derjavi.html

3. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини як головний обов'язок держави [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://studopedia.com.ua/1_93598_utverdzhennya-i-zabezpechennya-prav-i-svobod-lyudini-yak-golovnij-obovyazok-derzhavi.html